

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 117/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., B., a M. A. M., B., obaja prechodne ubytovňa F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 150/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. a M. A. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2011 doručená sťažnosť J. M. a M. A. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 150/2007.

2. Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 15. októbra 2007 na Okresnom súde Bratislava IV žalobu, ktorou sa domáhali náhrady škody. Z dôvodu miestnej príslušnosti bola vec postúpená na ďalšie konanie na okresný súd. Sťažovatelia v sťažnosti poukazujú na to, že posledným úkonom konajúceho okresného súdu bolo vydanie uznesenia o oslobodení od súdnych poplatkov zo 7. októbra 2009 a okresný súd od vykonania tohto úkonu ďalej vo veci nekoná. Podľa názoru sťažovateľov nečinnosť súdu viac ako 15 mesiacov v spojení s celkovou dĺžkou konania, ktorá je viac ako 3 roky, možno považovať za zbytočné prietahy, ktoré vzbudzujú pocit neistoty a porušujú ich označené základné práva.

3. Sťažovatelia v sťažnosti ďalej opisujú svoju tiesnivú ekonomickú situáciu, ktorá je dôsledkom nezákonnej dražby ich bytu a na ktorú by podľa ich názoru mal ústavný súd pri rozhodovaní o porušení základných práv a priznaní primeraného zadosťučinenia prihliadať.

4. V petite sťažnosti sťažovatelia žiadajú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 22 C 150/2007, prikázal okresnému súdu v označenej veci konať bez zbytočných prietahov a priznal primerané zadosťučinenie vo výške 15 000 € pre každého sťažovateľa a povinnosť nahradiť trovy konania.

5. V závere sťažovatelia s poukazom na svoje majetkové pomery žiadajú, aby im v konaní pred ústavným súdom bol ustanovený právny zástupca.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

8. K namietanému porušeniu označených základných práv podľa ústavy a dohovoru ústavný súd predovšetkým konštatuje, že pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy si osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, a preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

12. Iným právnym prostriedkom, ktorý poskytuje ochranu sťažovateľmi označených základných práv je sťažnosť na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Z obsahu samotnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovatelia nevyužili túto zákonnú možnosť ochrany svojich základných práv a sťažnosť na prietahy predsedovi súdu nepodali.

13. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníkov konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovatelia preukážu, že využili označené právne prostriedky, ktoré majú podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovatelia túto podmienku nesplnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Takéto dôvody však sťažovatelia v danej veci neuviedli a ani ústavný súd ich nezistil. Ústavný súd v tejto

súvislosti poukazuje aj na jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iuris“, teda bdelym patrí právo, alebo nech si každý stráži svoje práva, vrátane označených základných práv na prejednanie vecí bez zbytočných prietahov, resp. prejednaní vecí v primeranej lehote garantovaných ústavou a dohovorom.

14. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti uzatvára, že sťažnosť je neprípustná podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovatelia nevyčerпали účinný prostriedok nápravy, ktorý im umožňuje už spomínaný zákon o súdech.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľov uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

16. Z dôvodu, že v návrhu ide zrejme o bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavných práv, ústavný súd nepovažoval za potrebné ustanoviť sťažovateľom právneho zástupcu z radov advokátov a námietkami sťažovateľov sa zaoberal v rozsahu, ktorý mu bol zrejmy z petitu sťažnosti, ako aj jej odôvodnenia a príloh.

17. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku vecí rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľom nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podali v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011